USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Karla Šimky a soudkyň Sylvy Šiškeové a Evy Šonkové v právní věci žalobce: **T. L. T.**, zast. Mgr. Petrem Václavkem, advokátem se sídlem Opletalova 1417/25, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 7. 2023, č. j. OAM-529/ZA-ZA11-HA13-2023, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 10. 11. 2023, č. j. 17 Az 26/2023-50,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.

II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Žalovaný neudělil žalobci mezinárodní ochranu podle § 12 až § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu. Proti tomuto rozhodnutí se žalobce bránil u Krajského soudu v Plzni, který žalobu zamítl rozsudkem označeným v záhlaví.

[2] Žalobce (stěžovatel) podal proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost. Zopakoval svůj azylový příběh, podle něhož žije v České republice s přestávkami již od roku 2008. V důsledku trestního odsouzení pozbyl pobytové oprávnění. Po návratu do Vietnamu v roce 2018 byl nucen si vypůjčit větší obnos peněz na vysoký úrok. Smlouvami nedisponuje a není si jist, kde jsou. V roce 2020 měl ve Vietnamu problémy s věřiteli, kteří ho navštěvovali s požadavky na splacení, napadli jej a zbili. Poté stěžovatel vycestoval zpět do České republiky. Policie ve Vietnamu je podle stěžovatele napojena na zločinecké organizace.

[3] Stěžovatel uvádí, že napadený rozsudek je nepřezkoumatelný, protože jeho převážná část rekapituluje žalobu a rozhodnutí správního orgánu. Ve stručném posouzení věci krajský soud odkazuje na úvahy žalovaného a souhlasí s nimi. Krajský soud se také nevypořádal se

všemi žalobními body, zejména z hlediska souladu rozhodnutí s mezinárodními závazky České republiky a přiměřenosti zásahu do základních práv.

[4] Stěžovatel uvádí, že je členem objektivně vymezené sociální skupiny a má důvodné obavy z pronásledování, a proto mu měl být udělen azyl podle § 12 písm. b) zákona o azylu. Krajský soud se nezabýval poměry v zemi původu. Oznámení věci vietnamské policii by zůstalo bez efektu, naopak by mohlo stěžovatele ohrozit. Stěžovatel také nesouhlasí s posouzením podmínek pro udělení humanitárního azylu podle § 14 zákona o azylu. Žalovaný nevyložil neurčitý právní pojem „případ hodný zvláštního zřetele" a výsledek jeho posouzení je bezdůvodně restriktivní. Stěžovatel splňuje také podmínky pro udělení doplňkové ochrany podle § 14a zákona o azylu, k čemuž zopakoval svou argumentaci týkající se vietnamských bezpečnostních složek.

[5] Žalovaný uvedl, že kasační stížnost nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Rozhodnutí žalovaného i rozsudek krajského soudu byly vydány v souladu s právními předpisy. Žalovaný vycházel ze spolehlivě zjištěného skutkového stavu a zabýval se všemi rozhodnými skutečnostmi. Důvodem žádosti stěžovatele o mezinárodní ochranu je legalizace jeho pobytu; k tomu však mezinárodní ochrana neslouží. Stěžovatel nevyčerpal vnitrostátní prostředky ochrany v domovském státě.

[6] Kasační stížnost je přípustná a projednatelná. Ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce [§ 31 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (s. ř. s.)], se Nejvyšší správní soud (NSS) zabývá též otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele (§ 104a s. ř. s.). Není-li tomu tak, soud kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou (usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS, a ze dne 16. 6. 2021, č. j. 9 As 83/2021-28, č. 4219/2021 Sb. NSS).

[7] Kasační stížnost je nepřijatelná.

[8] Podstatou stěžovatelova azylového příběhu je obava z věřitelů v zemi původu ve spojení s tvrzenou neefektivností ochrany ze strany tamních bezpečnostních orgánů. K obavám z jednání soukromých osob a možnosti ochrany ze strany orgánů země původu lze obecně odkázat na setrvalou judikaturu NSS (rozsudky ze dne 27. 8. 2003, č. j. 4 Azs 5/2003-51, ze dne 31. 10. 2003, č. j. 4 Azs 23/2003-65, či ze dne 29. 3. 2004, č. j. 5 Azs 7/2004-37).

[9] Případy žadatelů o mezinárodní ochranu, kteří svůj azylový příběh konkrétně ve vztahu k Vietnamu stavěli na obavě z nátlaku či násilí ze strany věřitelů, se NSS v minulosti také opakovaně zabýval (namátkou např. usnesení ze dne 2. 9. 2015, č. j. 1 Azs 178/2015-25, ze dne 28. 3. 2018, č. j. 6 Azs 18/2018-27, či ze dne 19. 2. 2024, č. j. 10 Azs 291/2023-39). Závěry těchto rozhodnutí lze vztáhnout i na stěžovatelovu věc.

[10] Krajský soud podle NSS vypořádal stěžovatelovy námitky v dostatečné míře. V odůvodnění rozsudku zrekapituloval podstatné závěry žalovaného, s nimiž se ztotožnil (body 10 až 12) a následně se přezkoumatelně vyjádřil k žalobním námitkám (body 13 až 15). Je-li rozhodnutí žalovaného řádně odůvodněno a je z něho zřejmé, proč žalovaný

nepovažoval argumentaci účastníka řízení za důvodnou, je přípustné, aby si krajský soud správné závěry se souhlasnou poznámkou osvojil (rozsudek NSS ze 27. 7. 2007, č. j. 8 Afs 75/2005-118, č. 1350/2007 Sb. NSS). NSS neshledal, že by tímto postupem byla v nynější věci vyprázdněna funkce soudního přezkumu, jak tvrdí stěžovatel.

[11] Krajský soud ani nepominul argumentaci týkající se zásahu do základních práv a rozporu rozhodnutí s mezinárodními závazky České republiky. Tyto námitky stěžovatel uplatnil v části žaloby věnované neudělení humanitárního azylu podle § 14 zákona o azylu a krajský soud na ně reagoval v rámci přezkumu úvah žalovaného k této otázce (body 12 a 14).

[12] Rozhodnutí žalovaného je podrobně odůvodněno, vypořádává se se stěžovatelovým azylovým příběhem a odkazuje na přiléhavou judikaturu správních soudů. Žalovaný zjistil informace o situaci v zemi původu stěžovatele v dostatečné míře (rozsudek NSS ze dne 4. 2. 2009, č. j. 1 Azs 105/2008-81, č. 1825/2009 Sb. NSS, bod 16).

[13] Žalovaný i krajský soud srozumitelně vysvětlili, proč s ohledem na možnost ochrany ze strany vietnamských orgánů, kterou stěžovatel nevyužil, nebyly splněny podmínky pro udělení azylu podle § 12 písm. b) zákona o azylu. Stejně tak vyložili, proč podle nich stěžovateli v případě návratu do Vietnamu na základě shromážděných podkladů nehrozí skutečné nebezpečí vážné újmy, a proto nelze udělit doplňkovou ochranu podle § 14a zákona o azylu.

[14] Žalovaný také dostatečně odůvodnil užití správního uvážení ve vztahu k možnému udělení humanitárního azylu podle § 14 zákona o azylu. Zabýval se zdravotní, rodinnou a ekonomickou situací stěžovatele (s. 7 až 8 rozhodnutí) a dospěl k závěru, že životní situaci stěžovatele nelze považovat za mimořádnou. Krajský soud tuto úvahu podrobil přezkumu a dospěl k závěru, že žalovaný z mezí správního uvážení nevybočil (bod 14 napadeného rozsudku).

[15] NSS uzavírá, že krajský soud i žalovaný vycházeli z relevantní judikatury a jejich závěry jsou s ní v souladu. V projednávané věci ani nedošlo k zásadnímu pochybení, které by mohlo mít dopad do stěžovatelova hmotněprávního postavení.

[16] NSS proto odmítl kasační stížnost jako nepřijatelnou (§ 104a odst. 1 s. ř. s).

[17] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. a § 120 s. ř. s. (usnesení rozšířeného senátu ze dne 25. 3. 2021, č. j. 8 As 287/2020-33, č. 4170/2021 Sb. NSS, body 51 až 53). Neúspěšný stěžovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému nevznikly náklady nad rámec běžné činnosti.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. března 2024

Karel Šimka
předseda senátu